

De volmaakte koe

Verhaal van de Maand januari 2005

Vier geleerde vrienden op vakantie genoten van de avondzon over het vlakke boerenland. Alle vier waren ze het erover eens dat de vaak zo geminachte koe eigenlijk een prachtig beest was, in alle opzichten. En omdat zij zichzelf ook als kunstenaars zagen, meesters van de pen en het penseel, besloten zij ter plekke de koe een persoonlijk eerbetoon te brengen.

Om de beurt dook een vriend hun gemeenschappelijke tent in en ging aan de slag.

De eerste kwam al snel naar buiten met een prachtige tekening. De koe was zo levensecht dat hij van het papier leek af te lopen.

De tweede had ook niet veel tijd nodig. Hij kwam al snel weer naar buiten met een doorwrochte verhandeling over de zin en het nut van de koe in de menselijke samenleving.

De derde nam uitgebreid de tijd een serie van vijftwintig sonnetten te schrijven.

Tenslotte begaf de vierde geleerde vriend zich in de tent en verbood de anderen te sturen. Enkele uren later - het kampvuur allang gedoofd en de drie andere diep in slaap in de zoele buitenlucht - was nog steeds in de zwakverlichte tent het krassen van de pen en

een monotoon gezang te horen. De volgende dag wachtten zijn vrienden tevergeefs op hem. Ook de tweede, de derde en de vierde dag bleef de tent voor hen hermetisch gesloten. Pas de vijfde dag kam de ijverigste der ijverige geleerden naar buiten. Uitgeput, uitgeerd en toberig. Met een hopeloos gebaar gooide hele dichtbeschreven boekwerken op de grond. Op de buitenkant van het eerste boekwerk stond met koeienletters: De volmaakte koe, of: hoe een koe zou moeten zijn...

- vrij naar een oud Perzisch verhaal
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet